

النقطة الرابعة: في الأنفال

محور چهارم:

در أنفال

ويلحق بالخمس الأنفال، عن أبي الصباح قال: قال لي أبو عبد الله ع: **(نحن قوم فرض الله طاعتنا، لنا الأنفال ولنا صفو المال) (1).**

انفال به خمس ضميمه می شود. ابوصباح می گوید: ابوعبدالله امام صادق ع به من فرمود: (ما همان کسانی هستیم که خداوند اطاعت از ما را واجب ساخته و انفال و برگزیده اموال از آن ما است). (2)

والأنفال: ما يستحقه الإمام ع من الأموال على جهة الخصوص كما كان للنبي (صلى الله عليه وآله وسلم)، وهي خمسة:

انفال عبارت اند از: آنچه امام ع از اموال به طور ویژه مستحقش است، همان گونه که در مورد پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) اینگونه بود و شامل پنج مورد است:

1. الأرض التي تملك من غير قتال، سواء ارتحل عنها أهلها أو سلّموها للمسلمين طوعاً.

2. الأرضون الموات (3) سواء كانت مملوكة فيما سبق ثم هلك أهلها، أو لم تكن مملوكة لأحد أصلاً كالصحاري.

1- الكافي : ج 1 ص 546 ح 17.

1- كافي: ج 1 ص 546 ح 17.

3- الأرض الموات: هي الأرض الخالية من العمران وليس لها مالك فعلي، كالصحاري.

3. سواحل البحار، ويلحق بذلك شواطئ الأنهار الكبيرة.

4. رؤوس الجبال وقممها وما يكون بها من شجر أو معادن وما شابه ذلك.

5. بطون الأودية والأهوار.

۱- زمینی که بدون جنگ به ملکیت درآید؛ چه اهل آن از آنجا مهاجرت کرده یا با فرمان برداری آنرا تسلیم مسلمانان کرده باشند.

۲- زمین های موات: (4) چه پیش تر مالک داشته باشد و سپس اهل آن از بین رفته باشند و چه کسی اصلاً مالک آنها نبوده نباشد، مثل صحراها.

۳- سواحل دریاها، و کناره رودهای بزرگ نیز به آن ضمیمه می شود.

۴- بلندای کوهها و قلّهها و آنچه در آنجا قرار دارد، مثل درختان، معادن و شبیه به اینها.

۵- درون درّهها و تالابها.

وإذا فتحت دار الحرب التي كان أهلها معننين حربهم على الإمام والمسلمين، فما كان لسلطانهم من أموال قد اقتطعها واصطفأها لنفسه فهي للإمام إذا لم تكن تلك الأموال مغصوبة من مسلم أو معاهد، وإلا أعيدت إلى مالكها المسلم أو المعاهد.

اگر دار حربی (۵) - که اهل آن، جنگ خود علیه امام و مسلمانان را ابراز کرده اند- فتح شود اموالی که فرمانروای آنان برای خود گرفته و برگزیده بود - اگر از مسلمان یا معاهدی غصب نشده باشد- از آن امام خواهد بود و گرنه به مالک مسلمان یا معاهد آن برگردانده خواهد شد.

وكذا للإمام أن يصطفي ويأخذ من الغنيمة التي غنمها المسلمون ما شاء من فرس أو ثوب أو جارية أو غير ذلك، وما يغنمه المقاتلون بغير أذنه فهو له ع.

به همین ترتیب امام ع می تواند از غنیمتی که مسلمانان به دست آورده اند هر آنچه را که بخواهد از اسب، لباس، کنیز یا سایر موارد- برگزیند و تصاحب کند، و آنچه جنگجویان بدون اذن وی به غنیمت بگیرند از آن وی خواهد بود.

۲- زمین موات: زمینی است که از عمران و آبادی خالی است و مالک فعلی ندارد مثل صحراها.

۱- سرزمینی که با مسلمانان جنگ و عداوت داشته باشد. (مترجم)

ولا يجوز التصرف في الأنفال بغير إذنہ، ولو تصرف متصرف فيها
كان غاصباً، ولو حصل له فائدة كانت للإمام ع، كما لو استثمر أرضاً مواتاً
وزرعها، فما يأتي منها من ثمر وفائدة فهي للإمام وليست للزارع.

دخل و تصرف در انفال بدون اجازه وی (امام) جایز نیست و اگر کسی در آن
دخل و تصرف کند غاصب و اگر منفعتی به وی برسد از آن امام ع خواهد بود؛ مثلاً
اگر در زمین مواتی سرمایه‌گذاری کند و در آن کشت کند، هر ثمره و بهره‌ای که از
آن حاصل شود از آن امام خواهد بود نه کشاورز.

